

VI. CHWAŁA I UWIELBIENIE

1. Wersety kluczowe

J 4,23-24; Ps 100,4; Rz 12,1; 1P 2,9; Hbr 13,15; Ef 5,19-20; Kol 3,16-17.

2. Wstęp

W chwale i uwielbieniu wyraża się nasza miłość i uznanie dla Pana. Uwielbienie powinno być najwyższym celem naszego życia (Iz 43,21; Ef 1,6-12 i 14).

- ◆ Powinniśmy dziękować Bogu za wszystko co nam dał.
- ◆ Powinniśmy wielbić Boga za wszystko co dla nas uczynił.
- ◆ Powinniśmy czcić Boga za to kim On dla nas jest.

Nasze serca powinny być wypełnione wdzięcznością wobec Boga, który dla nas tyle uczynił (Ps 100,4). Apostoł Paweł napomina nas, abyśmy zawsze radowali się w Panu (Flp 4,4). Bóg kocha nas i troszczy się o nas, i chce abyśmy o tym wiedzieli. Wdzięcznym sercem powinniśmy Mu dziękować, czcić Go w duchu i w prawdzie.

3. Chwała to

- ◆ Uświadomienie sobie kim jest Bóg (Ps 104,1-35; 1Krn 29,10-13).
- ◆ Dziękowanie Bogu za wszystko co dla nas uczynił (Ps 25,8-10; Iz 25,1).
- ◆ Uwielbianie Boga (Ps 34,3; Ps 99,5).
- ◆ Czczenie Boga (Dn 4,34-37).
- ◆ Wywyższanie Boga (Łk 1,46; Dz 10,46).
- ◆ Podziwianie Boga (2Tes 1,10).
- ◆ Wychwalanie Boga (Obj 15,4; Ps 29,1).

4. Powinniśmy chwalić Boga, ponieważ:

- ◆ Bóg zamieszkuje w chwałach swojego ludu (Ps 22,3).
- ◆ Nic nie może chwalić Boga tak jak człowiek (Ps 30,9; Ps 115,17-18).
- ◆ Chwała wywyższa potężne dzieła Boże, zarówno dzisiejsze jak i z przeszłości (Ps 40,5; Ps 98,1; 2Moj 15,6).
- ◆ Chwała obwieszcza światu wielkość i majestat Boży (Ps 66,5-8).
- ◆ Chwała wyzwala Boże błogosławieństwo dla nas (Ps 67,5-7).
- ◆ Chwała wyzwala Bożą moc (Ps 149,6-9; 2Krn 20,12 i 22).
- ◆ Bóg stworzył człowieka dla swojej chwały (Iz 43,21; Ef 1,3-14).

- ◆ Jesteśmy wzywani do oddawania Bogu chwały (Ef 5,18-20; Ps 146,1; Ps 100,4).
- ◆ Chwała jest ofiarą podobającą się Bogu (Hbr 13,15-16; Ps 107,21-22; 2Sm 24,24); Powinniśmy wielbić Go nie tylko naszymi ustami, lecz całą istotą (Rz 12,1).
- ◆ Bóg jest godzien naszej chwały (Obj 5,9-14).

5. Oddawanie chwały jest bronią

Uwielbianie jest bronią przeciwko naszemu wrogowi - szatanowi, ponieważ jest on uczulony na uwielbianie. W duchowej walce uwielbiamy i śpiewamy nie tylko dla samego uwielbiania, lecz powinniśmy uświadomić sobie przez Ducha Świętego, że jest to Słowo Boże, na którym spoczywa namaszczenie (Ps 56, 4 i 10 -11; 2Krn 20,21-22). Powinniśmy trwać aż Boża moc się wyzwoli (Dz 16,25). Tego rodzaju chwała nie jest po prostu wypowiedana w cichości naszego serca, lecz raczej powinna być słyszalna!

6. Siedem hebrajskich słów określających oddawanie chwały

- a) *Yadah*: Wyciągać rękę by czcić lub oddawać chwałę z podniesionymi rękami (1Moj 29,35; 2Kor 7,6; Ps 107,8).
- b) *Halal*: Być szczerym, ukazywać się, chlubić się, szczyć się, zachwycać się lub świętować (1Kor 23,5 i 30; 2Kor 20,19 i 21; Ps 69,30; Ps 150,1-6).
- c) *Tehillah*: Wychwalanie lub hymn chwały (5Moj 10,21; 2Kor 20,22; Ps 100,4; Ps 145,25). Bóg zamieszkuje w tego rodzaju chwałach (Ps 22,3).
- d) *Barak*: Ukłęknać, skłonić się, błogosławić Boga w akcie adoracji (Sdz 5,2).
- e) *Zamar*: Uderzać palcami, grać na instrumentach przy jednoczesnym śpiewie, śpiewać pieśni wokalne z grą na instrumentach (Ps 21,13; Ps 57,7; Ps 108,1).
- f) *Shabach*: Czcić Boga głośno lub okrzykami (Ps 63,3; Ps 117,16; Ps 145,4).
- g) *Towdah*: Wyciąganie rąk w uwielbieniu, szczególnie chór oddający cześć; wyznanie lub ofiara chwały (Ps 100,1; Jr 17,26; Jr 33,11).

7. Czym jest uwielbianie?

Oddawanie czci jest docenianiem Boga z powodu Jego godności (Obj 4,11 i 5,12). Hebrajskimi słowami określającymi uwielbianie są „segat” i „szachah”, oznaczają one kłanianie się. Zawierają również w swoim znaczeniu więź jaka istnieje pomiędzy panem a jego psem, czyli adoracyjną miłość. Głównym greckim słowem przetłumaczonym jako uwielbianie jest „proskuneo” - oznacza ono: całować rękę, składać hołd lub czcić; a zatem biblijne uwielbianie zawiera w sobie pozbawioną egoizmu adorację większej istoty. Jezus wylał swoją krew, aby obdarzyć nas przywilejem oddawania czci Ojcu (Hbr

10,19-22). Przez Jezusa każdy wierzący staje się kapłanem Bożym, tzn. tym, który prezentuje lud Bogu a Boga ludziom (Obj 1,6; 1P 2,9). Musimy postawić Boga na pierwszym miejscu w naszym życiu, a uwielbianie będzie tego wyrazem. Kiedy oddajemy się Bogu wtedy On zbliża się do nas. Uwielbianie to nie tylko śpiewanie pieśni. Właściwie wszystko co czynimy, np. nasza praca, studiowanie, życie rodzinne, wypoczynek itp. powinno uwielbiać Boga. Prawdziwe uwielbianie wymaga zaangażowania naszego życia w 100%. Musimy być całkowicie oddani i posłuszni Jemu. Uwielbianie Boga jest stylem życia przynoszącym Mu chwałę.

8. Uwielbianie jest tym, czego pragnie Ojciec

Jezus powiedział:

„Lecz nadchodzi godzina i teraz jest, kiedy prawdziwi czciciele będą oddawali Ojcu cześć w duchu i w prawdzie; bo i Ojciec takich szuka, którzy by Mu tak cześć oddawali. Bóg jest duchem, a ci, którzy Mu cześć oddają, winni mu ją oddawać w duchu i w prawdzie” (J 4,23,24).

Zwróćmy uwagę, że ten fragment naucza pięciu rzeczy:

a) Oddajemy cześć Ojcu

Jako Jego odkupieni synowie i córki, miłujemy Go, gdyż On nas najpierw umiłował (1J 4,19).

b) Oddajemy cześć w naszym duchu

To znaczy, że musimy być narodzeni na nowo z Ducha Świętego, jeśli mamy uwielbiać Boga tak jak Jemu się podoba. Nasza cześć oddawana Bogu powinna być prowadzona i inspirowana przez Ducha Świętego. Tylko On wie jak uwielbiać Boga w sposób, który podoba się Ojcu (1Kor 2,10-16; J 16,13-15).

c) Uwielbiamy Boga z naszych serc

Oddajemy cześć w prawdzie z życia rzeczywiście opartego na szczerej społeczności z Bogiem Ojcem przez Jezusa Jego Syna. Greckim słowem określającym prawdę jest „altheja”, które oznacza również rzeczywistość. Powinniśmy oddawać Bogu cześć pochodzącą z serca, wyrażoną naszymi ustami (Mt 15,8-9). Wyśpiewujemy melodię naszego serca (Ef 5,19) i radość, którą daje nam Jezus (Łk 1,16-47).

d) Oddajemy Bogu chwałę naszym umysłem

Ponieważ czcimy Boga, którego znamy osobiście (J 4,22; Dz 17,22-23; 1Kor 14,15).

e) Uwielbiamy naszą wolą

Chwalimy i uwielbiamy Boga nie dlatego, że tak czujemy, ale ponieważ On tego pragnie.

Uwielbianie jest priorytetem w niebie. W Biblii, Bogu zawsze towarzyszy chwała (Iz 6,1-5; Obj 4,6-11; Ez 47,1-12). Bóg przejmuje w nas panowanie, gdy Go uwielbiamy. Nie jest istotna forma lub liturgia, lecz to, czy w naszym uwielbieniu jest tchnienie Boże.

9. W jaki sposób możemy ofiarować Bogu chwałę i uwielbienie?

- ◆ Słowami (Ps 9,1)
- ◆ Okrzykami (Ps 95,1).
- ◆ Pokłonami (Ps 95,6).
- ◆ Pieśnią (Ps 104,33; Ps 33,1)
- ◆ Tańcem (jest on symbolem prawdy, że całe nasze życie - ciało, dusza i duch są oddane Panu w odpowiedzi na Jego miłość) (Ps 150,4; Ps 149,3).
- ◆ Podnoszeniem rąk, wyrażającym naszą zależność od Pana lub zwycięstwo w Nim (Ps 134,2).
- ◆ Grą na instrumentach, często choć nie zawsze z towarzyszeniem śpiewu (Ps 150, 3-5; Ps 98,4-6).
- ◆ Naszym stylem życia (Rz 12,1; Flp 1,20; 1 Kor 6,20; Ef 5,20; 1Ts 5,16-18).
- ◆ Śpiewaniem w duchu, tzn. w języku danym od Boga (1Kor 14,15).
- ◆ Psalmami: słowami czerpanymi z Biblii przeważnie z psalmów, hymnami - kompozycjami, które szczególnie wywyższają Jezusa; duchowymi pieśniami - wcześniej przygotowanymi, bądź spontanicznie inspirowanymi przez Ducha Świętego, które są wyrazem naszych przeżyć z Panem (Ef 5,19-20).

10. Wzór przybytku Mojżeszowego (Hbr 8,5)

- a) Jako niewierzący znajdujemy się na zewnątrz przybytku.
- b) Przychodzimy do zewnętrznego dziedzińca na Boże zaproszenie, do ołtarza ofiarnego (tutaj nasze grzechy są przebaczone), a następnie idziemy do miednicy (gdzie jesteśmy obmyci i oczyszczeni).
- c) Jako ci, którzy otrzymali przebaczenie, zostali obmyci i oczyszczeni (są to nowonarodzeni chrześcijanie), możemy wejść do miejsca świętego jako kapłani Boży. Możemy podejść do ołtarza ofiarnego (składamy tam ofiary modlitwy), używając kadzidła przygotowanego przez kapłanów. Możemy wejść do przybytku „chlebów pokładnych”, które zostały przygotowane i upieczone przez ludzi (jest to czytanie słowa Bożego i udział w Wieczerzy Pańskiej). Możemy widzieć dzięki światłu pochodzącemu ze świecznika, który posiada olej z oliwek, przygotowanemu i dogładanemu przez człowieka (jest to społeczność i chodzenie w Bożym świetle).
- d) Następnie możemy wejść przez rozdartą zasłonę do miejsca najświętszego, gdzie wszystko jest nadnaturalne. Tutaj znajduje się Boża obecność nad Arką Przymierza. Arka zawiera tablice kamienne z Bożymi przykazaniami (Bóg mówi bezpośrednio do nas przez swoje Prawo i Słowo). Na przedzie arki znajduje się laska Aarona (Bóg daje nam swój autorytet i swoje życie) jest tam także słój manny (Bóg daje nam stale swoje ukryte nadnaturalne zaopatrzenie). W tym miejscu odpoczywamy z Bogiem i siadamy

u Jego stóp. Tutaj On służy nam, a my uwielbiamy Go, ponieważ jesteśmy kapłanami Bożymi w Jezusie (1P 2,9), możemy zbliżyć się do Boga z wolnością i ufnością (Ef 3,12; Hbr 10,19-22).

11. Pytania i punkty do dyskusji

- a) Czy dziękujesz Bogu za wszystko co czyni dla ciebie?
- b) Czy jako uczniowie Jezusa powinniśmy prowadzić taki styl życia, gdzie w centrum są chwała i uwielbienie?
- c) Czy wiesz, że Bóg śpiewa? (So 3,17 w oryginale).
- d) Kiedy zstąpiła chwała Boża do świątyni Izraelskiej zbudowanej dla Boga przez Salomona? (2Krn 5,11-14).
- e) W jaki sposób oddajesz chwałę i uwielbiasz Boga?
- f) Czy możemy się czegoś nauczyć z fragmentu opisującego Dawida sprowadzającego Arkę Przymierza do Jeruzalem i reakcji Michal, córki Saulowej? (2Sm 6,12-16; 20-23).
- g) Kiedy uwielbiając Boga, śpiewasz pieśni i oddajesz Mu cześć w duchu i prawdzie?
- h) Jak daleko poszedłeś z Panem w chwale i uwielbieniu? Rozważ to pytanie w świetle wzoru przybytku Mojżeszowego (str.194).

12. Podsumowanie i zastosowanie

- a) Teraz jesteś uczniem Jezusa masz więc o czym głosić i śpiewać.
- b) Powinniśmy chwalić Boga zawsze (Ps 34,1; Ps 145,2) i wszędzie (Hbr 13,15).
- c) Nasza chwała i uwielbienie powinny być ofiarą dla Boga, pochodzącą ze szczerego serca (Ps 119,7; Ps 138,1).
- d) Nie ofiarujemy chwały i uwielbienia, aby podobać się ludziom lecz Bogu.
- e) Powinniśmy oddawać Bogu cześć w duchu i prawdzie, gdyż Ojciec szuka takich czcicieli (J 4,23-24).

